

daværende Teknologistyrelse og det tilhørende Teknologiråd. Det var i midten af 1980'erne.

Denne ordning blev styret og administreret af personer, som brændte for sagen, og hvad der ikke er mindst vigtigt: De fik også lov at administrere midlerne i denne ånd. Jeg tror ikke, det er helt forkert at fremhæve denne relativt lille pengekasse som en meget væsentlig faktor i de to succeshistorier, vi har i dansk energipolitik i dag: vindkraften og de små decentrale kraftvarmeanlæg på naturgas.

For små 10 år siden blev ordningen overflyttet til Energistyrelsen og blev tilpasset og rettet til til denne organisation. I dag mener Enhedslisten at kunne konstatere, at den drivkraft og den dynamik, som der i tidligere tider kunne ses i den gamle ordning, i dag er væk på en lang række centrale områder.

Jeg vil godt med det samme sige, at det er ikke Energistyrelsens sagsmedarbejdere, vi vil kritisere på det her område; de har rigeligt at se til, og ikke mindst efter at Enhedslisten fik tilføjet en lang række nye initiativer på den vedvarende energifront. Vi tænker f.eks. på havmølleprojekterne, på vindmøllelavene, på alsidig udvikling af bølgekraft, på brintteknologi, transportsektoren osv. osv., og dertil kommer så programmet for nye arbejdsmiljørigtige isoleeringsmaterialer.

Men vi mener, at den administrative praksis, som med tiden har udviklet sig, er et problem. De rammer, som de vedvarende energimidler er underlagt, har taget dynamikken ud af de relativt få samfundsmidler, som afsættes til udviklingen af vedvarende energi. Det er ikke særlig hensigtsmæssigt, når vi netop i disse år står over for det store valg mellem fremtidens energiformer, når vi står over for et valg, hvor den politiske vilje til at satse på vedvarende energi faktisk har et flertal bag sig.

Vi mener derfor, at regeringen er forpligtet til at se nærmere på den samlede administration af de sparsomme midler, forpligtet til at tage en dialog om, hvorvidt midlerne kan administreres, så vi ikke bare får mere dynamik, men også mere teknologisk dynamik på den vedvarende energifront.

Med de nye midler på finansloven er alle forudsætningerne til stede, men administrationen af midlerne skal tunes op, og med dette lovforslag har regeringen jo selv taget hul på opgaven.

Regeringens forslag lægger op til en adskillelse af de mere rutineprægede anlægstilskud fra udviklingsmidlerne, og det er for så vidt meget

godt. Men dér, hvor Enhedslisten gerne vil hen, er, at man på hvert eneste faglige indsatsområde: vindmøller, havmøller, bølgekraft, brint, solceller, laver styregrupper med folk, der brænder for sagen, og gerne med deres eget sekretariat, som så forbehandler ansøgninger på området; og vi vil godt høre ministerens umiddelbare reaktion på en sådan opstilling af tingene.

Hvis man lavede sådan nogle styregrupper, som havde fingeren på pulsen, ville man i langt højere grad opnå, at de sammen med embedsfolkene kunne lægge regulære 3-årige handlingsplaner, som trækker udviklingen i den rigtige retning. Derfor vil Enhedslisten foreslå, at der i tilknytning til dette lovforslag fastlægges en række administrative rammer for udviklingsprogrammet i denne ånd.

I tilknytning til nedsættelsen af sådan nogle styregrupper kunne eventuelt pålægges at udarbejde et kommissorium for midlernes anvendelse, et kommissorium, som også forelægges Folketingets Energipolitiske Udvalg til diskussion.

Endelig kunne hver styregruppe pålægges sammen med Energistyrelsen at lave årlig status for det pågældende område: Hvor langt er vi teknologisk, hvilket potentiale er der, og hvor står vi internationalt?

Det her skitserede forslag vil naturligvis give nogle dønninger i hele Energistyrelsen, men jeg er ikke i tvivl om, at såvel den vedvarende energi som Energistyrelsen ville nyde godt af et sådant system, når det først er kørt ind.

Endelig vil vi slutte med et lidt mere beskedent forslag. I forslagets ændring nr. 1, stk. 2, punkt 6, er nævnt, at man skal yde tilskud til etablering og drift af prøvestationer og videns- og informationscentre samt energikontorer. Specielt hvad angår de sidste, energikontorerne, ser vi i Enhedslisten gerne, at de får et selvstændigt punkt i lovteksten med tilhørende bemærkninger.

Det ønske har vi, fordi vi synes, at energikontorerne, som jo ligger spredt ude omkring i hele landet, har spillet en meget aktiv og positiv rolle i udbredelsen af den vedvarende energi, en rolle, som miljø- og energiministeren nok burde understrege at han gerne ville satse yderligere på.

Det er mange steder, at energikontorerne i praksis har fungeret som ministerens forlængede arm ude i lokalsamfundene, en indsats, som han og vi andre i dag kan nyde godt af i form af udbygning af vindmøller. Og når man ser, at de